

Transcription réalisée par :
Michel Mauré, étudiant en 1ère année de Licence d'Occitan,
Université Toulouse II – Le Mirail (2010-2011) – Enseignante : Joëlle Ginestet

La cabra qu'èra bien mentura

A. M. : Òc ben, tornarai començar tant que voldretz !

P. B. : Anatz, mas pas cinquanta còps quand même.

A. M. : A non, aquò seriá un pauc tròp !

I aviá un còp una craba qu'èra bien mentura.

Alòrs, aviá... , aquel òme aviá tres dròlles.

Alòrs diguèt and'un :

- Digas, voldriatz pas anar far gardar la craba aqueste matin ?

Li diguèt :

- Òc papà si, la gardarai la craba.

Alara lo vaquí partit. Vai gardar la craba. Alòrs la menèt dins de *sainfoin*, dins [d'estèrs (?)]
bien brave.

Alòrs la craba diguèt tot d'un còp :

- Ò, ten pauròt n'ai pus talent.

Bon, alòrs, lo vaquí partit. Se'n vai. Alòrs arriba chas el. Alòrs li ditz :

- Alòrs craba, t'an bien gardat, ten, aqueste matin ?

- Ò me'n parles pas, li diguèt, m'an menat dins un camin, i aviá pas que de calhaus a minjar !

- A òc ? S'es aquò es aquò, e ben te prometi que lo te vau reglar a-n'aquel dròlle !

Vai copar..., vai al carrelatge, li copa lo còl, lo fot al fons del potz.

Lo lendeman matin, calguèt tornar gardar la craba.

Alòrs lo segond diguèt :

- E ben jo i vau anar.

Alòrs lo vaquí partit. Se'n va gardar sa craba. La menèt dins de trèfle, aquí que podí ben manjar. E puèi li ditz :

- Ò, ten n'ai pus talent.

Ò ben alòrs, no'n anam endanar. Alòrs arriba chas el :

- Alòrs craba, aqueste matin siás mai contenta que ièr matin ?

- Ò me'n parles pas que me fotèt dins una sèlva ací que i aviá que de boissons a brostar.

- Ò alòrs, çò ditz, mès qué me faguèt aquel dròlle ! çò ditz.

Vai al carrelatge, li copa lo còl, lo fot al fons del potz.

Alòrs n'i aviá pus qu'un... que... alòrs [aquò èra a aquel (?)] que li diguèt d'anar gardar la craba.

- E ben, li diguèt, alara i vau anar.

Alòrs bòn, vai gardar la craba. Alara, ò ten, se ditz... la menèt dins de blat qu'èra *bien* espigat e tot, enfin.

Alòrs li ditz :

- Ò ten, siái sadora, ne'n pòdi pus, çò (l)i ditz.

- Alòrs bòn, çò ditz, no'n anem.
Alòrs bòn, se'n vai. Alòrs arriba chaz el.
- Alòrs craba, aqueste matin ?
- Ò me'n parles pas, çò ditz, aquò vai de pus mal en pus mal !
- E qué t'an fait ? [coups à la porte] Qué t'an fait ?
Alòrs vaquí que (l)i ditz :
- M'an menat ací per una rota, i aviá que de calhaus e n'ai pogut brostar res.
- Ò aquò's malurós aquò quand même [siai agossit (?)].
Aquò vai aital, se'n vai al carrelatge, li copa lo còl, le fot al fons del potz ande los autres.

Sonca que lo torn arribèt. Aquò siaguèt lo pair. Alòrs lo pair va gardar la craba.

Alòrs bòn, alòrs li ditz :

- Ont te vau menar donc aqueste matin ? Sabi pas onte *bien* te vau menar !

La menèt dins de grand *sainfoin*, enfin dins tot aquò bon.

Alòrs li ditz :

- Alòrs, ò ten, ne'n pòdi pus, li ditz.

- E ben no'n cal anar.

Alòrs quand arribèron chaz eles, li diguèt :

- Alòrs as *bien* minjat aqueste matin, craba ?

- Ò, me'n parles pas, m'an menada dins un rastolh, li podiá minjar res, çò (l)i ditz.

- À ! granda garça ! m'as fach tuar mons dròlles e ara serà mon torn, çò (l)i ditz.

E ben coic coac, mon conte es acabat.

Ref. document COMDT : 954-1

Conteuse : Alice Meyrat – Collecteur : Pèire Boissière